

DEO OPTIMO MAX. UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCAE,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA.

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
mane discutienda, in Scholis Medicorum, die Martis octavâ mensis
Martii, anno Domini M. DCC. LXVIII.

M. STEPHANO D'HUAUME, Scholarum Professore designato,
Doctore Medico, Præside.

*An fractis ossibus in situ post confirmationem * continendis
machinae vincluris antefonendæ*

I.

IN Artibus non secùs ac in politicis, nil boni unquam protulit obsequiosa servitus, nil effræna & importuna libertas. Quemadmodum illa sub obsequiis specie civium animos infirmat ac dejicit, morisque & consuetudinis induit

* *Conformatio* dicitur illa Chirurgi manuum actio, quâ, dum fracti memtri extrema extensivis trahuntur momentis, ossa in statum naturali exactius componuntur.

A

nomen in Artibus viros fovet idiotas, artificumque ingenia habet & obtundit; ita haec audaciam, tumultus, & sceleram inter cives creare, in Artibus vero cuncta audere ac miscere amat, indèque Imperio vel Arti promovenda nocet, cuius limites primum longè latèque propagatura videbatur. Neque enim singuli cives omnia aequè concipiunt animo, omnia aequè possunt; neque omnes artifices eadem & eodem modo vident, eadem aequè comprehendunt; obstatque quominus in physicâ moralique rerum naturâ quidquam sit & sibi, & aliis perfectè simillimum, tum qui omnibus omnino corporibus inest mechanicus aut fermentativus, tum qui insensibilis est & effectibus tartummodo comprehenditur motus animorum. Si quid igitur augendis Artibus conducere posse videatur, non illa penitus, quæ ipsis primum orientibus præfuit, animorum audacia, verum illa potius ingeniorum alacritas, quæ veri amans in tantum audet, in quantum sane disjudicat; quæ dum à servili imitatione, humiliorque consuetudine deflectit, quæ meliora videt probatque, constanter sequitur, & stabilitis semel Artis principiis inconcussè innixa perpetuò grassatur. Hinc reverâ sua laus viris qui quam exercuerunt Artem propriis inventis, quasi opibus Marte suo quæsitis, ampliarunt ac ditarunt. Hinc sua maximè nec usquam alteranda iis, qui salutari Apolline afflati, varias Medicinæ partes pro suo quisque genio, cognitionibus auxerunt & adornarunt. Hinc atque h̄c imprimis laudandi, qui Chirurgiam partem illam Artis medendi aedè nobilem, ususque frequentissimi improbis promovere contenderunt laboribus, dum Operationes non ante tentatas suadere primi ac celebrare, dum veteres & obsoletas renovare, nocivas & inutiles exterminare ausi sunt; dum opportuniiora ipsarum aut aliarum applicandarum tempora locaque assignarunt luculentius, & nova tandem vel commodiora iisdem absolvendis instrumenta invenerunt, aut perficienda curarunt. Hinc denique suum, si quod esse potest, huicce opusculo decus & meritum, in quo mancam & adulteram, imo perniciosam ostendero quæ jamdudum in chirurgicâ fracturarum curatione invaluit, vinclistarum adhibendarum consuetudinem, ipsisque machinas, quæ pro re natâ & circumstantiis fabreficiant ac modificarentur, longè anteponendas esse demonstravim

DIVERSOS inter qui chirurgicè curantur affectus, nullum fortasse præter ossium fracturam reperies, in quo clarius elucescat Operantis ingenium atque solertia. Non enim idonea satis est invenire media quibus extensiones ad optimam reductionem conficiendam necessaria peragerentur; vires trahentes ita efficienter & amicè direxisse, ut sinè vi, sinè durioribus dolorum aculeis, ruptarum extrema partium in amissum statum vergerent ac redierint; universa tandem ita industriosè composuissè, ut nulla felicior exoptanda conformatio supersit; illud præterea & ante alia requiritur, ut singulæ, quot quot è suâ sede dimotæ, moxque in eamdem revocatae sunt partes, probè certòque & longa satis per temporum intervalla in eodem situ permanuare contineantur. Quod quidem operationis genus nec admodum leve, nec mediocrem ab operante Chirurgo sedulitatem expostulare ii judicabunt, qui quantum inter se discrepant frangendorum ossium situs, natura, portiones; quam diversæ sint fracturarum figuræ, deviationes, discrimina; quam multa demum & quam dissimilis naturæ noscantur organa, quibuscum ad functionum integratatem eadem ossa conferunt, attentiùs cogitaverint. Ex iis etenim veluti de fonte fluunt ac derivantur quæcumque ad fracturarum sanationem ducere queant indicationes; indèque clarissimè ostenditur & qualia in iis affectibus pertractandis adhibenda remedia sint, & quænam proinde vinclaturum aut maginuarum esse conditio-nes debeant, ut intentos in eâ re fines Chirurgus efficacissimè consequatur. Ea scilicet, qualiacumque tandem usurpentur, hoc efficient oportet, ut, dum opportunior servatur ægrotanti situs, & sua fracto membro mobilitas, fractarum interea partium extrema apprimè contigua maneant, & partes vicinæ omnes, quam liberimè fieri potest, functiones suas exerceant; ut, dum in iis non secùs ac in affectâ membra portione sanguinis & humorum circuitus absolvitur, & callus agglutinatioque ruptorum exigitur, quam commodissimè procurari possint tum fractura, tum quæ cum fracturâ mala complicantur; & ipse demum Chirurgus cum minimo, quantum potis est, instrumen-torum atque ministrorum numero sua obire munia queat. Frac-

4

tis igitur ossibus in situ post conformatiōnem continendis, quānam aptiores sint vincituræ, an machinæ, ex iis quæ mox protulimus secum invicem collatis, facillimè colligetur, evidenterque patebit has vel illas, prout plura vel pauciora ex iis commoda p̄stabunt, esse adhibendas vel abigendas.

I I I.

ID commodi habent vincituræ, quodd ex materie lenta mundâ, que conficiantur, quæ detergeri ac renovari facillimè possit; quodd ossa disrupta post conformatiōnem in situ sat potenter retineant, dum æquabili pressione pluraque per puncta membrum totum comprehendunt atque constringunt; quodd insuper non difficultius iis irrigari queant medicaminibus, quæ partibus affectis amicae esse reperiuntur. Nec injuriâ iisdem addetur utilitatibus, quodd fovendo fracturæ loco, spleniiisque & aliis id genus linteis suprà eumdem continendis non mediocriter inserviant. Verè dotes has ingentes ingentia æquant, imò superant vitia; quodque fortasse mirum ac singulare videbitur, unde vincituræ rum dotes, hinc & earumdem vitia nascuntur. Si quid enim ab ipsis sperare licet, illud sanè, quodd fracturæ extrema in eo contiguitatis statu per efficacissimam compressionem firment, qui summoperè desideratur, viresque frænent valentissimè quæ ini- quâ tractione possent efficere, ut cadem extrema à se invicem divellerentur. Illa verò compressio, ut fracturis in simplicioribus sat bona, ita in iis casibus pessima esse facile demonstratur, in quibus vis adhibenda major est, ut fracta contigua maneat, viresque vincantur quibus extrema possent è suo loco dimoveri. Esto namque quodd, ubi parvum, nudum, nullisque ferè musculis movendum os frangitur, fractura vincula applicentur, bonum erit utique medium quo sua restituctur affectæ parti valetudo. Ast ubi cum fragmentis, aut in iis membris fractura accidet, quæ spissiore pinguedinis & carnium mole vestiuntur, quid boni, amabo, vel potius quid non mali parient vincituræ, si adhibeantur? Evidens est tantò magis prodesse vincituram, quantò immediatius ossi fracto applicatur, & per longius spatiū in ipsum excurrit: vel igitur minore vi fractum constringes membrum, vel suam omnem vincituræ conciliabis virtutem: nullum est in cā re medium. In priore casu, inutilis vincitura erit: musculi partem obvolventes, vi suâ peculiaris,

partesque aliæ adjacentes tonicâ suâ virtute fracturæ extremum trahent cui alligabuntur , tantòque potentiùs id ipsum trahent , quandò fortior erit illa vis muscularis virtusque tonica partium oppositarum & muscularum antagonistarum virtute , quandò major erit hîc quâm illâc numerus agentium. Quomodò ergo fracturæ extrema contigua manebunt ? Quomodò callus æqualis habebitur , & , quæ desideratur , optima fracturæ sanatio ? In altero casu , suminâ constrictione utendum erit , ac partium quidem omnium nociva cohíbebitur actio ; verum quomodò valentissimis constrictæ vinculis arteriæ idoneos ad partem ægram successos advehent ? Quomodò venæ arteriis longè fortius compressæ eosdem ad cor revehent ? Quomodò diversi illi ac propemodum infiniti , qui ad locum affectum appellere debent , humores organa sua liberè permítabunt ? Singulæ partes quomodò nutrinentur ibi , quomodò perspirabunt ? Quomodò bonus à depravatis stagnatione liquoribus callus obtinebitur , expedita tardatis ab humoribus fractorum agglutinatio ? Certè nec vanos ejusmodi metus , nec ullum validiorem inter & inutilem partium fractarum constrictiōnem medium esse ostendunt tot membra post reductas fracturas plûs minùsve deformia , demonstrant tum quæ vel prudentissimè confectas fracturarum deviñtiones comitantur phænomena , tum quæ strictiores accidentia consequuntur. Undenam etenim œdema illud , quod , vel ubi optimè instituta deligatio est , suprà atque potissimum infrâ vincluram constanter animadvertisit ? Undenam membra affecti gravedo , torpor , convulsio , dolor , aliquie ejusdem speciei affectus , qui sublatâ vinclurâ minuuntur ac penitus quandoquè tolluntur ? Undenam loci compressi marcor , pruritus , & post ablatam vincluram cutis desquamatio ? Undenam particularis illa generalisque plethora , cui citior sanguinis motus , febris augmentum , pellis ariditas , sitis intensior , totius corporis inquies & jaætatio , totque alia debentur , quæ in hominibus eâ ratione curatis occurrere solent accidentia ? Undenam demum partis constrictæ inflammations , phlyctenæ putridæ , gangræna , sphacelus ? Nil jam de impossibili , vel deridendâ fracturarum deligatione dicam , quæ cum fragmentis acutis & pungentibus , vel cum vulneribus assiduè curandis acciderunt. Cum tota fasciarum virtus in constante & perenni , quam exercere debent , compressione ponatur , evidens est fieri non posse ut vincluræ applicentur , quæ dolores acutissimos & pessima quaque procrearent , verèque deridendam earum-

dem applicationem esse , quæ , si toties tollantur quoties id vulnerum tractatio postulaverit , nil omnino sunt profuturae. Neque hic severioris illam diætae situsque constanter ejusdem obtinendi , quæ tam sedulò talibus commendatur ægris , necessitatem prætermittendam autumem. Credo equidem , nec vana fides , Artem , dum curandis ossium fracturis navat operam , fami , optimo illi ut plurimum in morbis signo , mitius indulturam esse , nisi primo ipsa loco peccaret ; neque surdas , ne dicam immisericordes , unquam iteratis hominum tantò miseriorum , quanto confiditius fæse vincituris commisere , geminitibus aures præbituros fuisse Chirurgos , si confuetas in eâ re medendi leges maturo subje- cissent examini. *Abyssus enim abyssum invocat* ; nec qui eâ de re cogitassent Therapeutæ , remedia , quæ vel inutilia sunt , vel summoperè nocent , procul à remediorum classe ableganda fuisse prætervidissent.

I V,

MACHINÆ verò , si penès virum industrium , & Anatomes , Physiologię , Mechanics atque Chirurgię probè gnarum perficiendæ celerint , quām bene iis facient conditionibus satis quas suprà requisivimus , ut absoluta habeatur fracturæ sanatio ! Illud enim efficiet primum Artifex , ut pars fracta constanti & perenni , sed levi & moderatâ , & quantum opus erit ut rupturæ extrema contigua sint , tractione ducatur ; deinde per cochleas , funes , aut elateria , &c. ut parrium vim fracturæ extremis inferentium robur compensetur , & os fractum inter eas quibus obvestitur partes in æquilibrii puncto contineantur , neque plus hinc quām indè trahatur. Quid plura ? Omni ope atque operâ enitetur , ut per artem operantium manibus suppleat , idque proindè suis machinis efficiat , quod intelligentes Chirurgi ministrorumque digitii facerent , si perpetuum possent partes in illo situ tñere , quem ipsis , dum conformatiōnem instituerunt , conciliavere. Pressiones autem necessarias partibus sanis applicandas curabit , & latissimam in superficiem semper , quòd compressionis puncta multiplicentur , adeòque pressionis topicæ tollantur pericula. Immunem faciet ab omni machinatione fracturæ locum , quòd ipse religiosius examinari possit , suis irrigari medicaminibus , suisque confoveri linctis melius , & fracturæ complications sedulius procurari. Suam interea , quantum fieri poterit , servabit fracto membro mobilitatem , machinamentaque tota sic dirigere conabitur , ut cum-

dem aliquandiu sinè molestiâ situm æger tenere queat, vel & diversum, ad arbitrium, occupare. His porrò artibus sanguinis circuitus in affecto loco, singulisque loci affecti viciniis locis pre-bissimè peragetur, humores, quoquot extiterint, organa sua liberrimè permeabunt; partes omnes rite nutrientur, fervataque, imò adauatâ in iisdem perspiratione, nullus particulari, multo-que minùs generali plethoræ locus dabitur. Callus igitur & optima perficietur fracturæ conglutinatio, sinceris ac bonis naturæ appetitibus obtemperare absquè danno poterunt ægerque Medicusque; & domi mitte hic procul à suâ curandi ratione crudelem illam tenuissimum in fracturarum tractatione viatum commendandi consuetudinem, optatam ille longè citius, tutius atque jucundius valetudinem recuperabit.

V.

FRUSTRA machinas nimium complicatas esse objiceret, illudque maximè curandum esse Medico, ut, naturæ inflar, per vias agat simplicissimas. Vincturas enim machinis simpliciores esse negabimus, cum remedium illud, quodcumque sit, simplicissimum usquè censendum esse opinemur, quod omnium optimum est, & quo nullum excogitari potest adimplendis indicationibus aptius, quemadmodum id de machinis in fracturarum curatione adhibendis suprà demonstravimus. Deinde falso majorem instares necessariam fore vim imaginandi Chirurgis, si peculiarem ad unamquamque uniuscujusque ossis fracturam excogitare machinam teneantur, quæ diversis ac multiplicibus, quas offerre amant fracturæ, indicationibus respondeat. Talis enim ratio quomodo valeret? Ea est Artis Chirurgicæ natura, ut singulis ferè momentis aliquid commodioris, vel novi iis excogitandum accidat, qui eam majori cum laude colere & exercere ambiunt; ac reiprà quamnam indicationem adè sibi simillimam concipies, ut remedium requirat omnino simillimum? Amplissimum verò nobilissimumque aperimus Chirurgorum ingenio campum, neque certè musæum dedecere chirurgicum varia pendentes adversus libros machinæ diversis ossium fracturis tum reponendis, tum in repositione continendis accommodatae, nec mediocrem sibi gloriam compararet qui vel unicam hujusmodi, non dico suis omnibus numeris absolveret, sed rudibus tantummodo signis primum delinearet. Neque meliori jure contenderes immerito vincturis tribui qnæ ab ipso met morbo mala defluunt.

Non etenim sic singula quæ suprà recensuimus incommoda vincituris concessimus, ut eadem ab ullâ prorsùs aliâ causâ deduci posse negaremus: id tantum de vincluris asseruimus, quod existentia jam mala adaugant, vel nova progenerent, illudque certissimum esse, ex simplicissimâ fracturarum deligatarum observatione demonstratur. Tandem incassum objiceres plurimas jam-jam fracturas antiquioribus mediis sanatas fuisse. Qualis enim habenda sit in Artibus & moris & consuetudinis ratio in primo hujusce Theseos paragrapo declaravimus, eatenusque valeret ejusmodi judicium, quatenus cum sanatarum priscis artibus fracturarum enumeratione simûl componerentur ea quæ iisdem adhibitis, vel minimè, vel malè sanatae sunt, ut inito calculo sua vincluris conciliaretur suprà machinas excellentia. Quod cum fieri minimè possit, & interim demonstratum maneat infinita esse quæ à vincluris prodeunt incommoda, dum plurimæ veniunt à machinis desiderandæ commoditates, invictè concludimus:

*Ergo fractis offibus in situ post conformatiōnem continendis
machinæ vincluris anteponendæ.*

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

*M. Cleriadus VA-
CHIER, Schola-
rum Professor.*

*M. Petrus-Josephus
MORISOT DES-
LANDES.*

*M. Joannes-Ludo-
vicus-Maria SO-
LIER.*

*M. Henricus - Michaël
MISSA, Militarium
Nosocomiorum ad Re-
gis exercitum Medicus.*

*M. Joannes - Nicolaus
MILLIN DE LA
COURVEAULT, Rei
Herbaria Professor
designatus.*

*M. Henricus - Jacobus
MACQUART, Cen-
sor Regius.*

M. Petrus-Augustinus ADET,

*M. Jacobus BARBEU DUBOURG,
Regie Scientiarum Academie
Stockholiensis & Societatis Regie
Montpelienensis Socius.*

*M. Petrus-Antonius LEPPY, anti-
quior Schola Magister.*

Proponebat Parisiis THOMAS LE VACHER DE LA FEUTRIE,
Ebroicensis, Doctor Medicus Cadomensis, & Saluberrima Facul-
tatis Parisiensis Baccalaureus, Theseos Author,
A. R. S. H. 1768; à sextâ ad meridiem.